

הרב שלמה פישר

מח"ס בית ישי, ירושלים

התאחדות

אל תשכן באהליך עולה

א. בזמן האחרון הדפיסו "דרוש וחידוש להגרע"א השלם" מסודר על הש"ס, והוא מלוקט מכמה הוצאות של חי' הגרע"א. והנה אחד מהמקורות הוא הספר שיצא לאור בניריוק בשנת תשט"ז בשם "חידושי רע"א גיטין ברכות שבת". והנה חידושי ברכות שבת הם זיוף, שהמו"ל הרב רא"ב זילברברג ז"ל מפיטסבורג זי"ף וכתב משלו דברים בעניני אגדתא, והם ניכרים לכל רואיהם בתוכנם ובסגנונם הקלוקל. (ראה שם בשבת י"ב ב' תוד"ה שאין: "ועיין בס' משכיל לדוד להרב מהר"ם פאדווה (!) על פירש"י דבתורה... בשם משנת חכמים למהר"ם חאגיז ז"ל... ואולי יש לומר לחלק בין מחשבה שבמוח ובין מחשבה שבלב..."). וחוב קדוש למחוק ולהסיר הדברים מחידושי הגרע"א ז"ל.

ב. בסדרת ספרי ה"מהר"ל נדפס הגדה של פסח עם שני פירושים "דברי נגידים" ו"לשון למודים" ונדפסו ע"י הרר"י רוזנברג רב דק"ק טארלא. ולפי עדותו נעתקו מכי"ק של מהר"י כ"ץ חתנו של המהר"ל. וכידוע זי"ף הנ"ל ספר שלם ע"ש מהר"י כ"ץ הכולל אגרות ותשובות בהלכה בענין הגולם שכביכול יצר יחד עם חותנו המהר"ל. ופלא על המו"ל בזמנו שעדיין הדבר נעלם מהם, ובתמימותם הם מצטערים על שהרב המו"ל לא מצא לנחוץ להדפיס ההקדמה הגדולה של מהר"י כ"ץ שלפי דברי המו"ל הקדים לפירושים הנ"ל. (ומש"כ הג"ר יצחק פייגנבוים ז"ל "אשר עין בעין נראה הדרת קדשו של המהר"ל חופף על כל מאמריו", אין זה כלום, כי המו"ל גיבם באמת מהתבשמות בספרי המהר"ל).

ג. באדרת אליהו החדש להגר"א ז"ל הכניס המו"ל בר"פ תצא "לקוט" שלקח מספר סערת אליהו, שנדפס שם סיפור ופירוש על פסוק כי תהיין לאיש שתי נשים, והוא פירוש של הבל וסכלות וטעות בדין, וכבר צווחו על הדין המחודש שם גדולי הפוסקים. ומצוה למחוק הליקוט הזה מתוך הספר אדרת אליהו.

ד. מפורסם בפי כל שהספר אורחות חיים חיבר הרא"ש. והנה בס' שבט מוסר פי"ג ששם העתיק כל הספר הנ"ל כולו, זה לשונו שם: "ואלה הדברים אשר יעשה אותם האדם וחי בהם, סדרם רבינו אשר ז"ל כו' והם כ"ג דברים ואלו הן א) שיפריש מעשר מכל ריוח... כג) שיקיים המע"ט בהצנע כי היא עבודת ה' הנבחרת לפניו. אורח חיים למעלה למשכיל למען סור משאול מטה, הנהגות אחרות א) להתרחק מן הגאווה בתכלית הריחוק... קלב) אל תרגיל עצמך לעמוד כי אם אצל חכם ושמע והאזן את דבריו ע"כ. הא לך כ"ג הנהגות של רבינו אשר ז"ל וקל"ב אחרות" עכ"ל השבט מוסר.

ה. בזמן האחרון הדפיסו מערכת ספרים בשם "אוצר פירושים לתורה" מהקדמונים, והדפיסו ביניהם כרך אחד מפירושי יוסף אבן כספי, והוא ספר מתועב מלא מינות וליצנות של ניבול פה על האבות הקדושים ועל מרע"ה, ולעג נסתר על התורה. (והאברבנאל בפירושו על המורה מקללו ומגדף את פירושו על המורה המלא דברי מינות, אם כי בפירושו על התורה מצטטו). ואיסור גדול להחזיקו בין ספרי הקדש. ולשומעים ינעם ועליהם תבא ברכת טוב.